

Hitaasti avarissa maisemissa: Autiomaan kauneus korostuu lännensatulassa

TEKSTI JA KUVAT: EEVA VÄNSKÄ

Broken Saddle Riding Company sijaitsee lähellä Santa Fen kaupunkia, Cerrillos Hillsin luonnonpuistossa New Meksikossa. Vajaan kahden kilometrin korkeus, kumpuilevat kukkulat ja maailman avaruus saavat matkailijan häkeltymään luonnon ihmeiden äärellä.

Olen bukkautunut kolmen tunnin päiväretkelle Cerrillos Hills State Parkin kukkuloille. Kaulassa roikkuu kamera, ja satulalaukussa kulkee kaksi juomapulloa, jotka ovat pakollinen varuste kuuman auringon alla.

Ratsastamaan pääsee kohtuullisin kustannuksin; lyhyelle retkelle alle satasella ja kalleinkin retki maksaa vain 115 dollaria, ja verot päälle.

Ei häitää mitään, vaikka aiempaa kokemusta hevosista ei olisikaan: aloittelijakin pärjää Broken Saddlen varmajalkaisten hevosten kanssa. Ryhmät rakennetaan vierailijoiden taitotason mukaan.

Kysyn alussa, saako ratsaille nousussa käyttää jakkaran apua. Onneksi

käytäntönä on tukeva puupenkki ratsaille kiipeämisessä. Selkään pääsy onkin yllättävän helppoa.

Ensin on vaikea saada tasapainoa Jack-nimisen hevosen selässä. Mutta kun osaa tukeutua jalustimiin, näkökenttä tasaantuu. Jalustimet ovat ratsastajan ”maa”, jonka avulla pysyy tasapainossa.

Kantapäät pidetään alhaalla. Suitsia liu’utetaan oikeassa kädessä, vasen pittelee suitsien päitä. Hevosta ohjaillaan siis yhtä kättä apuna käyttäen.

Klassikkotienoita

Oppaamme ratsastaa edeltä. Karua ja kivikkoista maastoa rikkoo polun taipainen, jota hevoset käyvät perätysten.

Juuri näillä mailla myös **Billy the Kid** aikoinaan viiletti ratsullaan. Täällä kuvattiin myös Young Guns –elokuva, kuten myös **John Waynen** Cowboyt. Molemmat löytyvät hyllystä kotoa.

Jack-hevonen ei ole ensi kertaa näillä poluilla, eikä sitä tarvitse ohjailla, kor-

keintaan pitää hamuavat huulet pois pensaasta. Meno on miellyttävän rauhallista.

Puut ovat enimmäkseen pensasmaisia ja matalia. Joitakin mäntylajejakin löytyy, mutta niistä noin 70 prosenttia kuoli alueella riehuneiden kuoriaisten vuoksi. Pitkin rinteitä lojuu puiden huokoisia kuolleita runkoja.

Vaikka ratsastaminen vähän jännittääkin, ensikertalainenkin ehtii nauttia maisemista ja eteen avautuvista erikoisuuksista. Ohitamme kaivoskuilun onkalon, joka on onneksi peitetty verkolla. Silmä kiinnittyy myös piikkikasvien kirjoon. Cholla-kaktukset kohoavat paikoin maasta suurina kasvustoina.

Cerrillosin tienoot ovat kuuluja turkoosimaita. Jo 1100 vuotta sitten alkuperäisasukkaat kaivoivat maasta turkoosikiveä. Sen jälkeen kaivokset olivat parin sadan vuoden ajan espanjalaisten hallussa, ja 1800-luvulla tuhannet kaivoivat alueella toivorikkaina hopeaa ja jalokiviä.

Vaikka retkeläinen törmäisikin komeaan turkoosikiveen, se pitää jättää löytöpaikalle. Nykyään kaivaminen tai kivien kerääminen on kiellettyä. Jos turkooseja himoaa, niistä tehtyjä koruja saa ostaa täysin laillisesti esimerkiksi läheisestä pienestä Madridin kaupungista.

Kojooteista pikkulintuihin

Vaikkei uskosi karuuden ja kuivuu-den takia, luonnonpuisto vilisee elämää. Isoimpia otuksia ovat kojootit, ilvekset ja puumat, tosin niitä näkee harvoin.

Liskoja, lintuja ja hyönteisiä sen sijaan havaitsee helposti. Pikkulinnut pyssyttelevät pensaikon suojissa, ja lentävät lähellä maata vain lyhyitä matkoja kerrallaan.

Retkelle pääsyn ehtona on se, että jokainen kantaa mukana kaksi pulloa vettä. Aurinko ei anna armoa.

< Broken Saddle Riding Companyn kyydissä pääsee ihaillemaan autiomaan avaruutta vaikuttavasti hevosen selästä.

<< Opas Rod lähdössä maastoon.

”Cerrillosin tienoot ovat kuuluja turkoosimaita.”

Polkumme kapenee. Väliin tiellä on irtokiviä, mutta kertaakaan ei ole vaikeaa pysytellä selässä, edes sen kerran, kun oppaan kehotuksesta lisäämme vauhtia raviin. Toinen käsi pitelee kameraa, toinen suitsia. Vauhdin hurmaa!

Santa Fe osti Cerrillos Hillsin alueen vuonna 1999. Paikka muutettiin luonnonpuistoksi vapaaehtoisvoimin. Osavaltiotason luonnonpuistosuunnitelma käynnistyi vuonna 2004, ja siitä lähtien suojelutyö on ollut ammattimaista.

Kun pääsemme takaisin tallien tuntumaan, jakkaraa tarvitaan taas. Reidet vapisevat reilun kolmen tunnin retken jälkeen, mutta mieli on pakahtua onnesta. Yksi elämän hienoimmista kokemuksista on takana.

Mikäli hevostelu ei miellytä, alueeseen voi tutustua patikoiden tai maastopyörän selässä ympäri vuoden. Puistohoitajat järjestävät myös muun muassa yötaivastapahtumia ja voit tarkkailla tähtiä teleskoopilla.

Kaikki, jotka nauttivat autiomaan avaruudesta, jättävät varmasti palan sydäntään Cerrillosiin, joka on upea sekoitus luontoa ja kulttuurihistoriaa.

Eeva Vänskä on pitkän linjan toimittaja, jonka yksi keskeisiä kiinnostuksen kohteita on Yhdysvallat. Vänskän suosikkiosavaltioita ovat Arizona, Colorado ja Montana.

Näissä maisemissa myös Billy the Kid aikanaan ratsasti. Kuvassa oppaana James.

